HUGO DE SANCTO VICTORE
Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35481
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

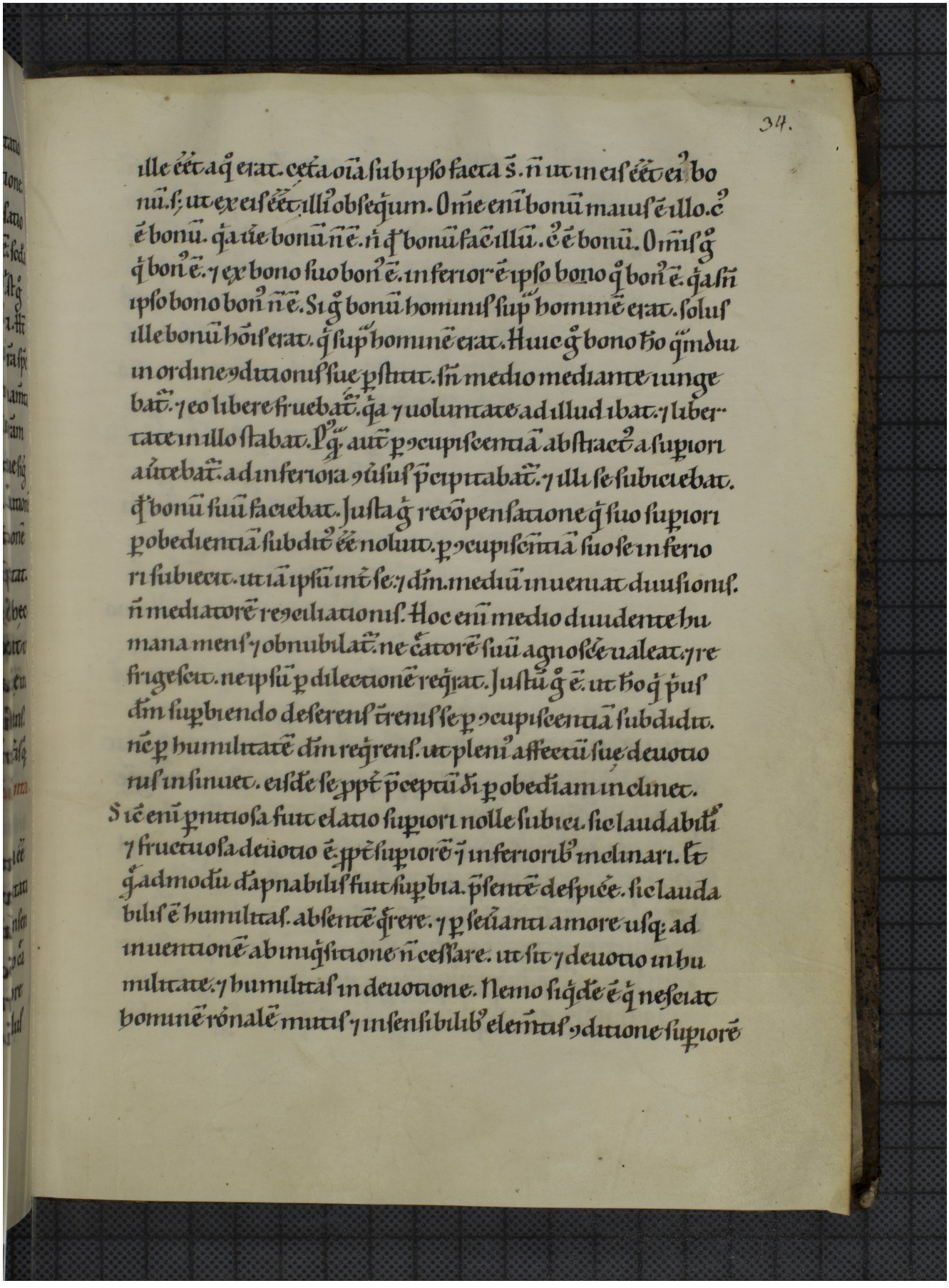

ille ēēt a q̄ erat. cet̄a oīa sub ipso facta s̄. n̄ ut in eis ēēt ei⁹ bo
nū. s; ut ex eis ēēt illi⁹ obseq̄um. O m̄e enī bonū maius ē illo. c⁹
ē bonū. q̄a uīe bonū n̄ ē. n̄ q̄ bonū fac̄ illū. c⁹ ē bonū. O m̄is g̊
q̄ bon⁹ ē. ⁊ ex bono suo bon⁹ ē. inferior ē ipso bono q̄ bon⁹ ē. q̄a sn̄
ipso bono bon⁹ n̄ ē. Si g̊ bonū hominis sup̄ hominē erat. solus
ille bonū hōis erat. q̄ sup̄ hominē erat. Huic g̊ bono ho q̄m diu
in ordine ꝯditionis sue ꝑstitit. sn̄ medio mediante iunge
bat̄. ⁊ eo libere fruebat̄. q̄a ⁊ uoluntate ad illud ibat. ⁊ liber-
tate in illo stabat. P⁹q̄ aut̄ ꝑ ꝯcupiscentiā abstract⁹ a supiori
auertebat̄. ad inferiora ꝯuersus p̄cipitabat̄. ⁊ illi se subiciebat.
q̄ bonū suū faciebat. Justa g̊ recōpensatione q̄ suo supiori
ꝑobedientiā subdit⁹ ēē noluit. ꝑ ꝯcupiscentiā suo se inferio
ri subiecit. ut iā ipsū int̄ se. ⁊ d̄m. mediū inueniat diuisionis.
n̄ mediatorē reꝯciliationis. Hoc enī medio diuidente hu
mana mens ⁊ obnubilat̄. ne c̄atorē suū agnosc̄e ualeat. ⁊ re
frigescit. ne ipsū ꝑ dilectionē req̄rat. Justū g̊ ē. ut ho q̄ p̄us
d̄m supbiendo deserens t̄renis se ꝑ ꝯcupiscentiā subdidit.
nc̄ ꝑ humilitatē d̄m req̄rens. ut plen⁹ affectū sue deuotio
nis insinuet. eisd̄e se ꝓpt̄ p̄ceptū d̄i ꝑobediam inclinet.
Sic enī ꝑnitiosa fuit elatio supiori nolle subici. sic laudabili⁹
⁊ fructuosa deuotio ē. ꝓpt̄ supiorē ⁊ inferiorib⁹ inclinari. Et
q̄ admodū d̄apnabilis fuit supbia. p̄sentē despic̄e. sic lauda
bilis ē humilitas. absentē q̄rere. ⁊ ꝑ seuanti amore usq; ad
inuentionē ab iniq̄sitione n̄ cessare. ut sit ⁊ deuotio in hu
militate. ⁊ humilitas in deuotione. Nemo siq̄d̄e ē q̄ nesciat
hominē rōnalē mutis ⁊ insensibilib⁹ elem̄tis ꝯditione supiorē